

En kommentar om fraskilte gengifte

Der er, når det kommer til stykket, ingen let løsning, skriver kardinal Walter Kasper i en kommentar, som han har offentliggjort for at korrigere urigtige gengivelser af hans udtalelser i medierne¹

Af kardinal Walter Kasper²

I anledning af 40-året for Andet Vatikankoncils erklæring *Nostra Aetate*³ blev der med deltagelse af den udenlandske presse afholdt en konference om det aktuelle stade for de økumeniske relationer og for forholdet til den jødiske religion. Mine indledende bemærkninger såvel som den efterfølgende debat var – med undtagelse af ét enkelt indlæg – koncentreret om de nævnte emner. Imidlertid fandt den, som næste dag gennembladede de italienske aviser (med undtagelse af *Avvenire*, som refererede korrekt), ikke et eneste ord om pressekonferencens emne, men derimod en detaljeret fremstilling af emnet fraskilte, som er blevet gift igen.

Min – såvel som mange læseser – overraskelse var stor. Faktisk antydede adskillelige artikler, at jeg ikke alene havde understøttet, at fraskilte gengifte skulle kunne modtage kommunionen, men artiklerne betragtede det som muligt, at paven ville tage et andet standpunkt end det, som fremgår af bispesynodens propositioner om emnet.⁴ Som tiden gik, blev dét støv, der derved blev hvirvlet op, spredt videre til den udenlandske presse, som til at begynde med havde givet et korrekt referat af det passerede.

Også den udenlandske presse var overrasket og gik i gang med at afskrive båndoptagelsen af diskussionen på mødet. Heraf fremgår følgende.

Under udvekslingen af spørgsmål og svar blev der kun stillet ét spørgsmål omkring fraskilte gengifte, og der blev ikke fulgt op på det, da det blev betragtet som irrelevant for mødets emne. Jeg begrænsede mig selv til at ytre mig om følgende punkter:

---

¹ Kardinal Kaspers kommentar blev offentliggjort i den italienske katolske avis *Avvenire*. Den er oversat af Erling Tiedemann

² Præsident for Det pavelige Råd til fremme af de kristnes Enhed

³ Koncilserklæringen *Nostra Aetate* handler om Den katolske Kirkes forhold til fremmede religioner

⁴ Bispesynoden om Eukaristien i oktober 2005 overdrog 50 propositioner (forslag og bemærkninger) til pave Benedikt. Disse propositioner er p.t. under oversættelse til dansk og ventes inden længe bragt som artikel i *castholica.dk*

1. Jeg er ingen profet, og jeg ved ikke, hvordan Den hellige Fader vil bruge bispesynodens propositioner.
2. [Spørgsmålet om fraskilte gengifte] er et alvorligt pastoralt problem, hvad enhver, som har erfaring med sjælesorg, udmærket ved.
3. En generel given adgang til kommunionen er ikke mulig, men der er individuelle tilfælde, som passende bør overvejes nærmere.

Med hensyn til det sidste udsagn refererede jeg udtrykkeligt til, hvad Den hellige Fader i sommers sagde til en gruppe af præster i Val d'Aosta om dette spørgsmål.⁵ Jeg tilføjede, at der under ingen omstændigheder var en løsning på spørgsmålet.

Der findes, når det kommer til stykket, ingen let løsning. Enhver katolsk teolog er fuldt på det rene med, at svar kun kan findes på grundlag af Jesu undervisning og af Kirkens lære med hensyn til ægteskabets uopløselighed. Hvis vi vil forblive tro mod Jesu ord, kan vi kun sige, at når et ægteskab er blevet indgået med sakramental karakter, så kan andet sakramentalt ægteskab ikke indgås med Kirkens anerkendelse, så længe den anden ægtefælle lever. Indgår en fraskilt person et borgerligt ægteskab, er der objektivt tale om noget, der er i strid med, hvad Jesus lærte.

Under visse omstændigheder kan kirkelige domstole være til hjælp, hvis de kan erklære det første ægteskab ugyldigt. Under en pastoral synsvinkel findes der imidlertid komplicerede tilfælde – for eksempel, når det første ægteskab trods sin gyldighed blev indgået på en overfladisk måde og ender med at bryde sammen, mens det andet ægteskab leves på bevidst kristen vis og er lykkeligt og harmonisk. Over for sådanne situationer, som visselig i sig selv er umulige, har nogle græske kirkefædre anbefalet at udøve overbærenhed. I 1972 fortolkede daværende professor Joseph Ratzinger sådanne udsagn som noget, der kunne være et eksempel. Tridentinerkoncilet holdt fast ved den strenge latinske tradition, men uden direkte at forkaste den mildere måde, som Den græsk-ortodokse Kirke forholdt sig på.

De [teologiske] eksperter er ikke enige om de konsekvenser, som må drages af disse og andre synspunkter. Det er sandt, at man ikke vilkårligt skal forlade Kirkens orden, men [eksperterne] gør en seriøs teologisk refleksion muligt. En sådan refleksion har intet som helst at gøre med sensationelle avisoverskrifter, som kun skaber forvirring og vækker falske forhåbninger, der ender med skuffelse. I den situation, vi netop befinder os i, ville Kirken ikke tjene nogen, hvis den lagde Jesu klare lære bag sig.

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk

---

⁵ **Klik her** for at læse artiklen catholica.dk #1081, som rummer en gengivelse af pave Benedikts udtalelser om det berørte emne